

03 NOV. 2020

Zaak 2020-124

Datum uitspraak: 14 oktober 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Insolventierecht (RM0803), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 21 juli 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (5) op 15 juli 2020 voor het tentamen van de cursus Insolventierecht (RM0803) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 23 juli 2020, en dit aangevuld per e-mails d.d. 28 juli 2020 en 3 september 2020.
3. Verweerders en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft aangegeven zijn beroep te willen doorzetten bij brief d.d. 9 september 2020.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van Beroep voor de Examens (College) heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 14 oktober 2020 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellant heeft het College laten weten niet te willen worden gehoord. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en mevrouw mr. dr. M.L.H. Reumers, examiner van de onderhavige cursus virtueel deelgenomen aan de zitting

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellant afgelegde tentamen van de cursus Insolventierecht (RM0803), in het bijzonder tegen de wijze van beoordelen in relatie tot de formulering van de vraagstelling.
3. Met betrekking tot de wijze van beoordelen is appellant van mening dat hij in voldoende mate het inzicht in en een goede inhoudelijke kennis van het Wetsvoorstel Homologatie Onderhands Akkoord (WHOA) heeft getoond. Hij heeft de doelstellingen van de WHOA geplaatst binnen het algemeen recht en heeft oog voor de complexiteit. Appellant voert aan dat hij recht heeft op een hogere waardering. Met betrekking tot de formulering van de vraagstelling merkt appellant op dat de vraagstelling: *“Wat is volgens u al dan niet de meerwaarde van dit wetsvoorstel ten opzichte van de faillissementsprocedure*

- en de surseance van betaling*" ruimte laat voor het formuleren van een antwoord dat betrekking heeft op het hebben van wel óf geen meerwaarde. Hij heeft antwoord gegeven op de vraag waarom het wetsvoorstel géén meerwaarde heeft ten opzichte van de faillissementsprocedure. Appellant is van mening dat de opdrachtomschrijving onvoldoende specifiek is.
4. In algemene zin betoogt appellant dat de beslissing primair in strijd is met het motiveringsbeginsel en subsidiair in strijd is met artikel 2.1.3. Afname van tentamen, onder 5 sub a, van het Examenreglement per 1 januari 2020, namelijk dat de beoordelingscriteria en beoordelingsprocedures bekend behoren te zijn bij de student.
  5. De examiner heeft met betrekking tot de beoordeling en waardering van de door appellant ingeleverde opdracht in haar verweerschrift en ter zitting toegelicht dat appellant onvoldoende de crux van de opdracht heeft gezien. Appellant legt de bestaande procedures niet langs het wetsvoorstel voor de WHOA en hij heeft geen goed onderbouwde juridische mening over de eventuele meerwaarde van een WHOA-akkoord ten opzichte van faillissement of surseance. De examiner heeft ter zitting toegelicht dat appellant bij het maken van het tentamen, diverse andere (privaatrechtelijke) rechtsgebieden heeft betrokken bij de beantwoording van de vragen. Appellant heeft bij de beantwoording van de vragen te weinig gekozen voor de invalshoek Insolventierecht, het onderwerp van de cursus.
  6. Voorts voert de examiner aan dat zij in het stuk van appellant voldoende (met rood) heeft aangegeven welke onderdelen door appellant niet (voldoende) zijn uitgewerkt.
  7. In algemene zin betoogt de examiner dat het kunnen formuleren van een juridisch betoog in de (Nederlandse) taal essentieel is in de uitvoering van juridische werkzaamheden. Van appellant mag worden verwacht dat hij bij de uitwerking van de opdracht gebruik maakt van de Leidraad voor juridische auteurs en dit heeft appellant onvoldoende gedaan. Zij heeft verder in de feedback gewezen op onduidelijke formuleringen waardoor het betoog soms niet goed is te volgen en dat op onderdelen verantwoording wordt gemist. Ten slotte geeft zij aan dat de beoordelingscriteria bij het begin van de opdracht bekend waren of konden zijn bij de student.
  8. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examiner. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
  9. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
  10. Het College overweegt dat appellant voor het tentamen op 15 juli 2020 van de cursus Insolventierecht het cijfer vijf (5) heeft behaald.
  11. Het College overweegt dat het reglement voor de vervangende opdracht (in verband met de coronacrisis), tevens de beoordelingscriteria bevat, die dus kenbaar waren voor studenten die stonden ingeschreven voor deze cursus. Het College ziet geen aanleiding om aan te nemen dat de beoordelingscriteria kennelijk onredelijk zijn. Voorts ziet het College geen aanleiding om aan te nemen dat er werd gehandeld in strijd met artikel 2.1.3. Afname van tentamen, onder 5 sub a, van het Examenreglement per 1 januari 2020.
  12. Met betrekking tot de vraagstelling overweegt het College dat de examiner gevolgd kan worden in haar verweer dat de vraagstelling ruimte laat voor enige interpretatie, maar dat de opdracht voldoende concreet is en dat appellant geen goed onderbouwd juridisch betoog heeft gevoerd. In zijn aanvullende gronden van 28 september 2020 heeft appellant ook aangegeven dat hij de WHOA in zijn geheel niet langs de faillissements- en de surseanceprocedures heeft gelegd.
  13. Met betrekking tot de puntentoekening overweegt het College dat de examiner gebruik heeft gemaakt van de daarvoor geldende beoordelingscriteria. Voorts overweegt het College dat de examiner appellant in voldoende mate heeft voorzien van (inhoudelijke) feedback. Het College ziet, mede gelet op dat wat de examiner voorts nog heeft aangegeven over onduidelijke formuleringen, waardoor hetgeen betoogd niet steeds gevolgd kon worden, alsmede het ontbreken van verantwoording op verschillende plaatsen, geen aanleiding om te concluderen de beslissing van de examiner in strijd is met het motiveringsbeginsel.
  14. Vóór de zitting heeft appellant een pleitnota ingezonden. Het College heeft dit stuk doorgezonden naar verweerders. Appellant heeft hierop aangegeven dat dit niet zijn bedoeling was, beoogd was dat

verweerders eerst ter zitting hiervan kennis hadden mogen nemen. Hierover merkt het College op dat de pleitnota is doorgestuurd in het kader van de goede procesorde en het beginsel van hoor en wederhoor en een goed verloop van de zitting. Niet gebleken is dat appellant hierdoor in enig opzicht in zijn belangen is geschaad.

15. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. **BESLISSING**

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, mr. H.J.M. van Lierop en mr. drs. M. van Schaik, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 14 oktober 2020.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

